

שנה תשיעית

קובץ

האור לחיים

מאמרים ושיחות
מזן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

פרשת ניצבים-וילך תשפ"ו

זמני השבת

ר"ת	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ם
20:21	19:33	* 18:44	
20:18	19:32	18:42	ת"א
20:20	19:33	18:44	חיפה
20:19	19:32	18:43	ב"ש
* לנדרגים 40 דק': 18:24			

העלון מוקדש
להצלחה

ובראות איתנה:

אילנה בת שפרה

לירון שמואל בן אריה

אודליה בת שרה

ולהצלחת הילדים:

אילן יצחק זלמן בן אודליה,

פרל שרה בת אודליה,

אליאנה רבקה בת אודליה,

תהילה בת אודליה,

אהרון אריה בן אודליה

זכות התורה

וזיכוי הרבים

וכל הפעולות הנעשות

בשמיים תעמוד להם

ולבני ביתם עד עולם!

להארות או הערות, ניתן לפנות
orhachaim4@gmail.com

דיסקים של שיעורי הרב ניתן להשיג
במשרדי אור החיים - 02-5000455

בס"ד ניתן לשמוע את השיעורים בשידור חי
בימים שלישי וחמישי בין השעות 21:00-22:00
קול הדף - 02-6400000
orhachaim.co.il

המעוניינים לסייע בהדפסת החוברת לשם זיכוי הרבים,
או להקדיש את העלון לרפואה, להצלחה, או לעילוי נשמה וכדו',
יוכלו לפנות באמצעות מייל:

orhachaim4@gmail.com
02-5380014 02-5000455 או בטלפון:
052-7129793

יוצא לאור ע"י "מכון אור החיים"
רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים

תוכן עניינים

פרשת ניצבים-וילך תשפ"ו

חלק מהמאמרים נלקטו מתוך הספר "משכני אחריו" - חומש דברים

1 לא לאבד התקוה

פרשה למעשה:

4 מן המובחר

8 כוח הציבור

13 לעשות רצון ה'

14 כי לא ידח ממנו נידח

18 להודות לה' בכל עת

21 אין שלטון ביום המוות

23 זהירות מכל פניית לב קלה

לא לאבד התקוה

אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם (דברים כט, ט).

להצטער... אדם כזה, במקום לקום ולהתאושש, ממשיך ליפול ולהידרדר.

"אתם נצבים!" - קורא משה רבנו לעם ישראל ולכל אחד ואחד מאיתנו. עימדו תמיד ניצבים, החזיקו את עצמכם, ולעולם אל תשברו!

הנופל חייב לתפוס את עצמו בחוזקה, בכל כוחו, שלא ימשיך ליפול עד התהום.

בני אדם שמדרדרים לתהומות, הם אותם אלו שאינם עוצרים את עצמם לאחר נפילה ולוקחים את האחריות על כתפיהם באומרם 'אני אשם, חטאתי, אחראי אני למעשה'...

"כל הנופל -

צריך לתפוס את

עצמו ולקחת את

האחריות על מעשיו.

זוהי הדרך היחידה

לעמוד ולגדול!"

דעו כי ה' יתברך נמצא איתכם בכל מצב, גם בעומקים הגדולים ובנפילות הקשות ביותר.

לעולם לא ישלים אדם עם נפילה ויאמר: 'אין מה לעשות...' אלא

תמיד ידע כי ה' איתו, ותמיד יש לו סיכוי לעלות!!

הצרה הגדולה ביותר היא, שאדם משלים עם נפילה ואומר: 'אוי לי, אבל אין מה לעשות...' תראו אילו קללות צפויות לי, איזה צער עתיד אני

הקב"ה אומר: "הֲנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל אֲמַרְךָ לֹא חָטָאתִי" (ירמיה ב, לה) - על מה שופט הקב"ה את האדם? על אומרם 'לא חטאתי'... זה בגלל פלוני...

אנשים שנופלים מאשימים את כל העולם - את מי שנתן להם כסף... את

שלמד בשיבתו של רבי יהושע בן פרחיה. כשראה רבו שאינו מתנהג כשורה - דחה אותו בשתי ידיים, תסתלק מפה!

הלך אותו תלמיד למצרים ולמד כישוף. הוא עשה כל מיני כישופים, ועד מהרה החלו רבים לנהור אחריו בחושבם כי הוא בן אלוקים... יהודים וגויים רבים הלכו איתו, ובעקבותיו הוקמה דת הנצרות!

נמצא, שכל השנאה של הנצרות כלפי יהודים מקורה ביהודי אחד, שלא ידע לבלום ולקבל על עצמו את האחריות ולומר לעצמו: הרב הוציא אותי כי אני אשם, ועלי לתקן את דרכי!

החברים שלא עצרו אותם בזמן, ואת ההורים שלא חינו אותם כראוי... רק הם נשארים נקיים ללא רבב!

נורא לראות כיצד אדם שנופל ואינו לוקח את האחריות על עצמו ממשיך ליפול, ולאלילו תהומות הוא מגיע.

מיליוני יהודים בעולם נהרגו ונטבחו בגלל יהודי אחד, המכונה 'אותו האיש' יש"ו.

כמה טבח, שריפות, אינקוויזיציה ומסעי הצלב, שריפת התלמוד, עלילות דם ושואה נגרמו בגללו! מה גרם לו לעשות מה שעשה?

משבר אחד שהיה לו.

הוא היה בסך הכל בחור ישיבה, אדם שאינו בולם את עצמו ופועל על

העלון מוקדש להצלחה ובריאות איתנה:

אילנה בת שפרה, לירון שמואל בן אריה, אודליה בת שרה

ולהצלחת הילדים:

אילן יצחק זלמן בן אודליה, פרל שרה בת אודליה, אליאנה רבקה בת אודליה

תהילה בת אודליה, אהרון אריה בן אודליה

זכות התורה וזיכוי הרבים וכל הפעולות הנעשות בשמיים

תעמוד להם ולבני ביתם עד עולם!

פי יצרי - עלול למצוא את עצמו
במקומות נוראים.

ה"חפץ חיים" זצ"ל היה אומר: רות
ועורפה היו שתי אחיות שהתחתנו עם
בני אלימלך ונעמי בשדה מואב, ויש
אומרים שקיבלו על עצמן את עול
היהדות.

כעבור זמן קצר מתו אלימלך ושני
בניו, ונעמי האלמנה עמדה לשוב
לארץ ישראל משדה מואב.

שתי האחיות, רות וערפה, ביקשו
ללכת איתה. אמרה להן נעמי: "שְׁכֻנָּה
בָּנִיתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי" (רות א, יא) וכי
צעירה אני שיכולה להביא לכן בנים
שיתחתנו איתכן? שובנה אל בית
אביכן.

אך שתיהן התעקשו - נבוא איתך!
לבסוף לא עמדה ערפה בתוקף על

דעתה, והתפתתה לשוב, ורות דבקה
בחמותה, ואמרה לה: "אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי
אֵלָיוּ וּבְאֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלָיוּ עִמִּי
וְאֶל־כִּי אֶלְקִי" (שם, טז) איני זוה ממך
בשום פנים ואופן!

מה קרה לערפה לבסוף? חז"ל אמרו
שמיד הגיעה לדברים נוראים ולתיעוב
נורא. ומי יצא ממנה? - גולית
הפלישתית, שחרף מערכות אלוקים
יום יום.

ואילו מרות המואביה יצא דוד המלך,
והוא זה שהרג את גולית הפלישתית,
נכדה של ערפה אשר עזבה את
חמותה!

כשאדם עוזב, אין הוא יודע לאיזה
דרדור עלול הוא להידרדר. כל הנופל
- צריך לתפוס את עצמו ולקחת את
האחריות על מעשיו. זוהי הדרך
היחידה לצמוח ולגדול!

מן המזבח

לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבד
אומן, וכורכו בשיראין נאין".

ישנה חשיבות גדולה לכל תוספת של
יופי ונוי שמוסיפים למצוה, כי בכך אנו
מבטאים את הכבוד והחשיבות שאנו
רוחשים למצוה ולבורא עולם שציווה
אותנו עליה.

אדם קיבל טובה מחבירו, והוא מרגיש
צורך לקנות לו מתנה כדי לבטא את
תודתו והוקרתו, אך הוא אינו עושה
זאת מאהבה גדולה, אלא רק לצאת
ידי חובה. מה הוא עושה? הולך לשוק
וקונה איזה חפץ זול, מניח אותו בתוך
שקית פשוטה, ושולח לחבירו.

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
(דברים לא, יט).

מן הפסוק בשירת הים (שמות טו, ב): "זה
א-לי ואֲנֹהוּ" דורשים חז"ל (שבת קלג
ע"ב): "ואנוהו - התנאה לפניו במצוות".
כלומר, לא די בקיום מעשה המצוה
גרידא, אלא יש לעשותה ביופי ובהדר.

הנה, ישנה מצוה לכתוב ספר תורה -
"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת".
אומנם מעיקר הדין אפשר לעשות
זאת בצורה הבסיסית ביותר, ליציאה
לשם חובה בעלמא.

אך אומרים חז"ל (שבת שס:): "עשה
לפניו... ספר תורה נאה, וכתוב בו

סליחות בישיבות "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני צם נשכח בכל ילדה

9 02-6400000 << שלוחה

1 077-270-5-270 << שלוחה

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

נותן המתנה ומעריך אותו על ההוצאה הכספית הגדולה ועל ההשקעה ושימת הלב שלו לפרטים הקטנים. המתנה הירבחה והעצימה את האהבה והריעות ביניהם.

יתר על כן, לעיתים מקבל המתנה הוא אדם עשיר וכלל אינו זקוק למתנה. בכל זאת, המתנה היפה והמושקעת גורמת לו הנאה ושמחה - לא בגלל החפץ עצמו, אלא בגלל מה שהמתנה מבטאת.

כלל שהיא מושקעת יותר, מפוארת, יפה ומוגשת בצורה מכובדת ומהודרת - כך היא מלמדת על היחס של נותן המתנה כלפי חבירו.

הקב"ה מצוה אותנו: כיתבו לכם ספר תורה, הניחו תפילין, שימו מזוזה בפתח ביתכם.

חבירו מקבל את המתנה ומחמיץ פנים. נותן המתנה חושב בליבו: מדוע הוא מחמיץ לי פנים, הרי נתתי לו מתנה שימושית ומועילה, ועליו להודות לי...?

למרות שהמתנה שימושית ויש בה תועלת - אבל זה לא מספיק. היא משדרת זלזול וחוסר הערכה. המקבל חש היטב כי הנותן עשה זאת בלי לב, רק לשם יציאה ידי חובה.

והתוצאה? במקום שהמתנה תסב למקבל הנאה ושמחה ותגרום לקרבה ואהבה בין הנותן למקבל, היא עלולה לגרום את ההיפך הגמור.

לעומת זאת, כשאדם נותן לחבירו במתנה חפץ יקר, יפה ומהודר, והוא עוטף אותו באריזה יוקרתית ומושקעת - המתנה הזאת מבטאת יחס של כבוד וחשיבות. מקבל המתנה מוקיר את

הדבר מיועד עבורו, הרי זה עבור עצמך!

כשאתה מגיש לו את המצוה רק כדי לצאת ידי חובה, אתה פוגם בידידות ובקירבה שלך עם בורא עולם!

כל מה שיש לך - הכל ממנו יתברך. "כִּי מִמֶּנּוּ הַכֹּל וּמִיָּדָה נִתְּנוּ לָךְ" (דברי הימים א כט, יד). ה' חנן אותך בחיים, בבריאות; כל הכסף שיש לך - הכל ממנו. ואם ה' מצוה עליך להשתמש בחלק מהכסף הזה לצורכי המצוות, אל תקמץ!

אדם מוציא עשרות אלפי שקלים על הבר מצוה לבנו - אולם מפואר, בגדים חדשים, צלם, פרחים... וכשהוא מגיע

מה עושה האדם? הולך לכמה סופרי סת"ם ומתעניין אצלם כמה עולה ספר תורה, זוג תפילין ומזוזה.

המחירים, כמובן, משתנים - לפי רמת הכשרות, האיכות, ההידור והיופי החיצוני. אולם האדם מתעניין בפרט אחד ויחיד - במחיר. הוא קונה את הזול ביותר, ומרגיש שלם עם עצמו... הוא חושב בליבו: הרי בין כך ובין כך אני מקיים את המצוה, אם כן מה זה משנה כמה שילמתי עליה? וכי אכפת לקב"ה אם התפילין עלו לי מאה דולר או אלף דולר?...

אולם במחשבה שנייה, וכי הקב"ה צריך את ה'מתנה' שלך בכלל? וכי

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי חמישי

ימי שלישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

לעשות המצוות במבחר נכסיו" (אוצר המדרשים, מדרש 'לעולם', מובא במנורת המאור, חלק אור עולם פרק שישי). וכן מובא בספרי (דברים יח, ד): "מלמד שאין תורמין אלא מן המובחר".

לאדם יש בביתו שטיח ישן שהתבלה. הוא מחליט שהגיע הזמן לקנות שטיח חדש במקום השטיח הבלוי. ומה יעשה עם השטיח הישן? הרי חבל לזרוק אותו... הוא מתקשר לגבאי של בית הכנסת ומודיע לו שברצונו לתרום לבית הכנסת את השטיח הישן...

הוא בטוח שהוא נדיב גדול, אבל לאמיתו של דבר, התרומה הזאת אינה מוסיפה לו זכויות. להיפך, היא מעידה שביתו חשוב בעיניו יותר מבית הכנסת.

"זה א-לי ואנוהו", בית הכנסת הוא

לדבר החשוב באמת - התפילין, הוא מחפש את הזול ביותר. איזה מראה וצורה יש לזה?!

בכך הוא בעצם הופך את היוצרות. לא יקרה שום דבר אם יערוך לבנו בר מצוה צנועה, אבל בתפילין עליו להשקיע! לא להתפשר.

יחפש סופר ירא שמים, שמדקדק בקלה כבחמורה, ובקי בהלכות כתיבת סת"ם. גם אם זה עולה יותר - זה שווה! ככל שישקיע במצוה מהודרת ויקרה יותר - כך יעיד על חשיבותה וחביבותה של המצוה בעיניו.

המדרש מביא את דרשת הגמרא "ואנוהו - התנאה לפניו במצוות", ואומר על כך: "לעולם ישתדל אדם

לעילוי נשמת

אריה בן יונה חממה ז"ל, אריה בן שירלי ז"ל

מקדש מעט, צריך להדרו ולפארו. אותו בבית. לבית הכנסת תקנה שטיח ישנה מצוה "לְרוֹמֵם אֶת בֵּית אֱלֹהֵינוּ" (עזרא ט, ט). יש לך שטיח ישן? תשאיר חדש ומפואר.

כוח הציבור

לא כהתה עינו ולא נס ליחו, אבל מן השמים נגזר עליו שישתתמו מעיינות חוכמתו. אם כן כבר אין מקומו בבית המדרש.

אלא, רגליו של משה הוליכוהו לבית המדרש, כי שם מקומו! בעת שנסתתמו מעיינות חוכמתו הוא לא יאבד את התקווה. הוא ילך לבית המדרש, יאמץ את כל כוחותיו בתורה, אולי מכוח הלימוד החדש תתעורר בו רוח חדשה ויפתחו לו מעיינות החוכמה.

זאת ועוד, מספרת הגמרא (ברכות ח ע"א): אמרו לו לרבי יוחנן: יש זקנים בבבל. תמה ואמר: הרי נאמר "לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה",

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל... וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֶאֱהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאֵת וּלְבוֹא וְה' אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה (דברים לא, א-ב).

"וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה" - להיכן הלך? אומר התרגום יונתן: "ואזל משה למשכן בית אולפנא", הלך משה לבית המדרש.

לשם מה הלך משה לבית המדרש? אם תמצי לומר שהלך ללמוד תורה, הרי אמר להם משה: "בֶּן מֶאֱהָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאֵת וּלְבוֹא". אומר רש"י: "לצאת ולבוא בדברי תורה, מלמד שנסתמו ממנו מסורות ומעיינות החוכמה". הגיעה שעתו להסתלק מן העולם. אומנם

כשלעצמי לא אוכל לשנות את גזירת שמים ולא אעבור את הירדן. ואכן, אני עצמי, כיחיד, התפללתי לקב"ה תקט"ו תפילות - "וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה'", אך למרות כל התפילות, לא היה בי את הכוח לשנות את הגזירה.

אבל אתם כציבור יש לכם כוח מיוחד. ואם תתפללו עלי מקירות ליבכם - תוכלו לשנות את הגזירה. אם תבואו לפני ה' ותדרשו ממנו שאכנס עימכם לארץ - ה' לא יוכל לסרב לכם!

זהו כוח הציבור!

"וְה' אָמַר אֵלַי" - הכוח שלי כיחיד מוגבל, אבל כוח הציבור הוא רב ועצום. כך דורשים חז"ל (ברכות שם): "מנין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפילתן של רבים, שנאמר (איוב לו, ה): 'הֵן אֲלֹ-לִי כִפְּרִיר וְלֹא יִמָּאֵס', מה הוא

(דברים יא, כא) אבל בחוץ לארץ לא! אמרו לו: הם משכימים ומעריבים לבית הכנסת. אמר: אם כך, זה מה שהועיל להם להאריך ימים. וכך אמר רבי יהושע בן לוי לבניו: השכימו והעריבו לבית הכנסת כדי שתאריכו ימים.

כאשר נודע למשה כי הגיעה שעתו להסתלק מן העולם, מה עשה? "וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה" - הלך לבית המדרש, כדי לקבל תוספת חיים.

ויש להבין, מה ראה משה לספר לכלל ישראל את כל הדברים המתוארים בפסוק?

אלא, אמר להם משה: "וְה' אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה" - הדגש הוא "אֵלַי" (דברים לא, ב), דהינו, אני

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

הוא זעק שכולם ישתתפו בסליחות. באותו ערב שבו נקבעו הסליחות, נערכה חתונה של בן משפחה של חכם אבא שאול. החתן למד שנתיים אצלנו בישיבה, ואחר כך עבר ללמוד בישיבת 'פורת יוסף'. הגעתי לחתונה לזמן קצר והודעתי לציבור הגדול שהיה שם, כי הלילה אומרים סליחות בישיבה. כל תלמידי 'פורת יוסף' באו מהחתונה לישיבה.

בית המדרש היה מלא. הציבור אמר את הסליחות בבכיות נוראות, קרעו שערי שמים. התפילות של רבבות אלפי ישראל בקעו רקיעים, ובחסדי שמים זכינו שהגאון רבי בן ציון הוסיף לחיות עימנו קרוב לחמש-עשרה שנה.

הרופאים לא ידעו להסביר מה קרה.

אינו מואס? תפילת הציבור. וכן נאמר (תהלים נה, יט): "פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי כִּי בִרְבִים הָיוּ עֲמָדֵי" - אם רבים היו עימדי והתפללו עלי - מובטח לי שה' יפדה בשלום את נפשי.

הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, בהיותו פחות מבן שישים, קיבל אירוע מוחי קשה. בני המשפחה הביאו רופאים מומחים, אך הם לא נתנו שום סיכוי.

אומנם, גם אם בדרך הטבע אין סיכוי, ישנו כוח הציבור. תפילת רבים יש לה כוח מיוחד, היא יכולה לקרוע גזירת שמים!

קבענו לומר סליחות בישיבה ברוב עם, במוצאי שבת לאחר השיעור הקבוע של מרן זצוק"ל.

להצלחת
ישעיהו בן ג'ורג'ט

אלפים קרעו שערי שמים. ובחסדי שמים, הרב אלישיב חזר לחיים וזכה לחיות עוד כעשר שנים.

מה הפלא? הם לא שמעו על כוח הציבור ועל כוחה של תפילת רבים.

הוא שב לסדרי הלימוד הקבועים שלו, ובתפילת העמידה הוא עמד זקוף. ממש נס ופלא.

הגרי"ש אלישיב זצ"ל בהיותו קרוב לגיל מאה חלה מאוד, וכל הרופאים אמרו נואש.

באותן שנים ראש הממשלה דאז אריאל שרון נכנס לתרדמת. באו בני משפחתו לעסקנים ושאלו: "איך הרב אלישיב, אדם בגילו, קרוב למאה שנה, הצליח לחזור לחיים? יש לכם 'פטנט' סודי? בבקשה, תגלו לנו... אנחנו רוצים להשתמש בו בשביל אבינו".

הסיכוי היחיד היה לבצע בו ניתוח, אבל מדובר היה בניתוח קשה ומורכב מאוד. לפי חוות הדעת הרפואית, סיכויי ההצלחה של ניתוח כזה אצל אדם צעיר הם קלושים, וכאן מדובר באדם שמתקרב לגיל מאה.

עם ישראל התאסף בכותל המערבי ובמקומות תפילה נוספים. עשרות

"זמירות שבת"

המהודר

הוצאת "מוסדות אור החיים"

לפרטים:

050-4106056

בין השעות 11:00-14:30

אפשרות למשלוח בדחני הארץ

הזמירון כולל בתוכו:

- ❖ קידוש לילי, ומוצאי
- ❖ לירי, וסליח, וכל הסוגים
- ❖ לילי, וסליח, ומוצאי
- ❖ לירי, וסליח, ומוצאי
- ❖ ברכת הציץ, וכל ברכות
- ❖ סדרי פסח, ומוצאי
- ❖ וזוהר פוסח, ומוצאי

אך כל המיליונים לא הועילו לו. כשהגיע זמנו הוא קיבל אירוע מוחי ומת. "אין חֶכְמָה וְאִין תְּבִנָּה וְאִין עֲצָה לְגִגְדָּה" (משלי כא, ל).

מה שיכול להועיל הם לא מיליוני דולרים, אלא עשרות אלפי יהודים שזועקים ומתפללים לה'. זהו כוח הציבור!

כשביקשו מהגאון רבי יוסף בער סולוביצ'יק זצ"ל להתמנות לרב העיר בריסק, הוא סירב בענוותנותו. אמרו לו: "כבוד הרב, מאה אלף איש מחכים לך". אמר: "מאה אלף איש מחכים לי? אם כך אינני יכול לסרב".

הוסיף ואמר: "אם היו אומרים למשיח: 'משיח צדקנו, מיליוני יהודים מחכים לך', הוא לא היה יכול לסרב, ומיד היה בא".

אמרו להם: "יש לכם מאה אלף איש שמוכנים לזעוק בתפילה יומם ולילה?".

מספר צאצאיו של הרב אלישיב לבדם מגיע לכאלף איש, וכמה צאצאים יש לראש הממשלה ההוא? שלושה ארבעה...

שמעון פרס, לאחר שעבר את גיל תשעים, אמר שהוא רוצה שיכתבו על מצבתו "מת בטרם עת", כדי לבטא את החיוניות והפעלתנות שלו כאדם צעיר.

הוא היה בטוח שהמוות לא יגיע אליו... הוא הקים מכון מיוחד שיחקור את האירועים המוחיים וימצא להם ריפוי. לשם כך הוא גייס תקציבי עתק של מאות מיליוני שקלים.

לעשות רצון ה'

כִּי יַדְעֵתִי אֶת יִצְרוֹ (דברים לא, כא).

היצר הרע מגיע אל האדם בפיתויים גדולים, אולם מי שרוצה - יכול לעמוד נגדו, לא להתפתות לו, ולנצחו!

לפעמים מרגיש אדם: 'זהו זה, עשיתי ככל יכולתי, מעבר לכך אני פשוט לא מסוגל'. לעיתים עובד היצר בכיוון הפוך, וממריץ את האדם לקבלות ולחומרות שבאות על חשבון מצוות שהוא חייב בהן - אלו וגם אלו אינם אלא פיתויים של היצר. צריך להתחכם כנגדו, ולזכור תמיד מה רוצה מאיתנו ה' יתברך.

האדמו"ר רבי דוד מלעלוב זצ"ל היה למדן עצום ועובד ה' גדול. הקפדה גדולה היה מקפיד באפיית המצות שלו. היו אלו מצות שמורות בשמירה מעולה, שנעשות בדקדוק גדול וביראה עצומה. הוא עצמו טחן את החיטים ואפה את המצות!

שנה אחת, ימים ספורים לפני חג הפסח, נכנס לביתו עני וביקש: "רבי, הצילני! תן לי משהו לאכול!". הושיבו הצדיק ופנה לחפש אחר דבר מאכל - אך לא מצא מאומה. הבית היה ריק.

חשב: מה אביא לו? איך ביכולתי להאכילו? ונזכר במצות השמורות שלו... נטל אותן, פורר אותן לחתיכות,

להצלחת
יקותיאל בן מרלן

והביאן לפני העני המורעב!

בליל הסדר נבהלו בני ביתו לראות כי המצות היקרות אינן. ביררו, ונודע להם שהרב נתן אותן לעני!

נדהמו: מדוע לא שלח את העני לחפש אוכל בבית אחר? למה לתת לו את המצות השמורות היקרות?

ענה להם הרב: "שוכחים אתם מניין לומדים שהמצות צריכות להיות שמורות. התורה אמרה: וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצְוֹת (שמות יב, ז). דרשו רבותינו במכילתא (פרשה ט): 'אל תקרא כן אלא ושמרתם את הַמִּצְוֹת', כדרך שאין

מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את הַמִּצְוָה, אלא אם באה מִצְוָה לידך עשה אותה מיד".

באה לידך מִצְוָה? חטוף אותה! אל תאמר: אלך ואחפש מישהו אחר שיעשה זאת... לא! אתה עצמך! אל תחמיץ את ההזדמנות!".

"וכי יפלא עוד בעיניכם שנתתי לו את המצות השמורות שלי?!" סיים הצדיק. היצר אורב לאדם, אך עבודתנו בעולם היא לנצחו ולהגיע לדבקות עליונה בקב"ה, שממנה מגיעים לכל המידות הטובות.

כי לא ידח ממנו נידח

אם יהיה נידח בקצה השמים משם יקבצו ה' אלקיך ומשם יקחה (דברים ל, ד).

למרבה הצער, ישנה מציאות כזו של 'יהודי נידח'.

יהודי מרוחק שאין לו שום קשר מעשי לתורה ולמצוות, והוא אינו מתעניין במשמעות העובדה שהוא בן לעם הנבחר.

אולם גם ביהודי כזה, עוד תתקיים ההבטחה: "משם יקבצו ה' אלקיך".

מבוגרת של אשתו שכנעה אותו כן לערוך ברית מילה.

היא הסכימה שהברית והסעודה יתקיימו בביתה, והתחייבה לדאוג לכל החלק הלוגיסטי של האירוע.

הגעתי לברית, שימשתי גם כסנדק - מושג שהאב כלל לא הכיר לפני ששמע אותו ממני, וברוך ה', התינוק - שסבו ואבי סבו היו מאנשי ה'שומר הצעיר' בדור המייסד, זכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו.

לאחר הברית שוחחתי מעט עם בעל השמחה, ולפני שנפרדנו אמרתי לו שנהניתי להכירו, החלפנו מספרי טלפון, נתתי לו את כתובתי, וציינתי שאשמח אם יבואו לביקור.

האיש לא הביע התלהבות מהרעיון, אולם חודשים אחדים לאחר מכן,

כבר היום אנו זוכים לראות כיצד מתעורר הניצוץ היהודי בליבותיהם של יהודים מרוחקים, וכיצד הם שבים ומתקרבים צעד אחר צעד מן השממה הרוחנית שבה חיו, לחממה הרוחנית של חיי תורה ומצוות.

כל יהודי עתיד לשוב, ולכן אל לנו להתרשם מיהודי הטוען כי אינו מאמין כלל רח"ל, או טענות דומות. ישראל, אף על פי שחטא - ישראל הוא, ובעומק ליבו, במודע או שלא במודע, הוא מחובר לקודשא בריך הוא, לאוריינתא ולכלל ישראל.

באחת השנים, בתקופת הקיץ, פנה אלי יהודי צעיר שהתגורר באחד הקיבוצים. נולד לו בן, ואף על פי שבתחילה לא תכנן למול אותו, דודה

לרפואת

תקוה בת רחל רוחאם

עצום של בורות וניתוק מזעזעים. בתי הספר בציבור הכללי אינם מנחילים מינימום של ידיעות בסיסיות ביהדות, בבית ההורים לא מדברים, ופעמים רבות הם בורים לחלוטין בעצמם - והתוצאה היא: דור שיודע על איסלאם יותר מאשר על היהדות רח"ל.

לאחר הביקור ההוא המשכתי לשמור על קשר טלפוני איתו, ומידי פעם הייתי מתקשר לשאול בשלומו.

כמעט שנה חלפה, והגיע חודש אלול. סליחות של חודש אלול בישיבה - גם לב אבן אינו יכול להן.

הצעתי לו להגיע, להיכנס - אפילו רק

בערב חג הסוכות, התקשרתי אליו והזמנתי אותו לביקור חג.

הוא הגיע, הראיתי לו את הישיבה, ואחר כך נכנסנו לסוכה ונתתי לו ארבעה מינים, כדי שיברך ויטול. הוא נטל את המינים, התבונן בהם, ושאל אותי: "יש לרב סכין?"

"לשם מה אתה זקוק לסכין?" התפלאתי.

התברר שהוא הבין שאני נותן לו את האתרוג כדי לטעום ממנו, ולשם כך - נזקק, כמובן, לסכין.

אכן, באותה עת, זה היה המרחק בין אותו יהודי לקיום מצוות. מרחק

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי חמישי

ימי שלישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

עד שביטו הפך לבית שמתנהל על
טהרת הקודש.

בהמשך סיפר לי גם כי הוא מקפיד על
סדרי לימוד קבועים בגמרא ובהלכה.

ובפעם האחרונה שהגיע, בישר על
ציון דרך משמעותי נוסף. הוא החליט
לשלוח את ילדיו לחינוך תורני. היתה
זו החלטה קשה מאוד עבורו, אולם
בסייעתא דשמיא מצא בעצמו את
הכוחות, וכיום - בניו עטורים בציציות
ומתחנכים לאמונה בה' ולשמירת
תורה ומצוות.

אכן - "מקצה השמים", מקיבוץ
חילוני, אסף אותו הקב"ה ונטע אותו
ואת משפחתו במקום תורה. ודור
רביעי ישובו הנה!

לחמש דקות, לומר "שמע ישראל"
ולשמוע אלפי יהודים זועקים יחד: "ה'
הוא האלוקים".

הוא הגיע.

כשנכנס, הזמנתי אותו לשבת לצדי.
אפשר היה לראות בחוש כיצד הוא
נכבש בקסם המנגינה, האווירה
וההתרגשות שמילאה את החלל.

היתה זו הפעם הראשונה שלו במעמד
הסליחות, אך לגמרי לא האחרונה.

היהודי החל בתהליך מופלא של
חזרה והתקרבות, הוא מגיע מידי פעם
לישיבה, ובכל שנה משתתף פעמיים
או שלוש במעמד הסליחות.

הוא התקדם אט אט, והחל לשמור
שבת, כשרות, טהרת המשפחה ועוד,

להודות לה' בכל עת

המשל שלפנינו מלמד עד כמה על האדם להודות לה' יתברך על כל הטובות שעושה עימו.

יהודי עשיר ירד מנכסיו, והגיע עד לפת לחם ממש. לאחר שמכר את כל נכסיו כדי לשלם לנושים, לא היה לו כסף אפילו לקנות לחם. ניסה למצוא עבודה כדי שיוכל לכלכל את ביתו, אך לא הצליח בשום אופן למצוא מקום שירצו להעסיק אותו וכך התהלך אובד עצות.

ליהודי זה היה מנוי קבוע לאחד מהעיתונים החרדים. בכל בוקר לאחר התפילה היה האיש פותח את העיתון לראות את החדשות בעולם.

באותו יום, כשישב מיזאש ומדוכדך, פתח את העיתון והנה כאשר הגיע לעמוד שש, ראה לתדהמתו שטר מגוהץ של מאתים שקלים מונח וממתין לו. מיד אורו עיניו ותיכף ומיד הלך לבנק לוודא שהשטר אמיתי, ושם אישרו לו שאכן השטר אמיתי והוא יכול להשתמש בו כרצונו.

וַעֲשֵׂה ה' לָהֶם פֶּאֶשֶׁר עֲשֵׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מֶלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם (דברים לא, ד).

במילים אלו מלמד משה את עם ישראל להכיר תודה לה' על כל הטובות שעשה עימם.

על כל צעד ושעל אנו יכולים לראות כמה הקב"ה מיטיב עימנו.

אם רק נסתכל סביבנו, נראה כמה אנשים היו עימנו לפני שנה בזמן זה בבית הכנסת והתפללו עם הצבור, והנה הם אינם עימנו כאן. נגזר עליהם להיפטר מן העולם במהלך השנה. ואילו אנו, זוכים לחיות, בריאים ושלמים, ממשיכים ללכת, להתפלל, ללמוד ולשמוח!

במהלך היום איננו שמים לב לחסדים הרבים שאנו מוקפים בהם, בגלל ההרגל ומרוצת החיים. אך אם נעצור לרגע לחשוב כמה טובה ה' מרעיף עלינו, הלב יתמלא רגש של הכרת תודה.

ובטעות לקחה את העיתון שלו, והוא, כמובן, יכול לקחת תמורתו את העיתון החדש שלה, שעדיין לא פתחה.

אלא שהאיש סירב לכך בתוקף. הוא אמר לה שהוא רוצה את העיתון שלו. וכליבו דאג מה שלום מאתים השקלים שלו.

התנצלה השכנה והסבירה שבנה הקטן לקח את העיתון ובדקות אלו ממש הוא משחק בעיתון, קורע וגוזר אותו. ניגש אותו אדם במהרה אל הילד, והצליח לקחת מידו את העיתון הגוזר, פתח בשאריות העיתון בעמוד שש, והנה אורו עיניו - עדיין שכן שם אחר כבוד השטר שלו!

באחד הימים ניגש אליו אדם ואומר לו: "אתה חוצפן!".

הלה לא הבין. "מה עשיתי?" תמה באוזני האיש.

האיש לא הבין כיצד הגיעו אותם מאתים שקלים לעיתון, וחשב שאולי זו אטרקציה חדשה בעיתון, או שמישהו חומד לו לצון.

למחרת הוא שוב פותח בעמוד שש, ושוב מונח לו שם שטר מגוהץ של מאתים שקלים. כך היה מידי יום, עד שנהפך לו הדבר להרגל. במשך ארבע שנים היה אותו יהודי מקבל בכל יום שטר של מאתים שקלים בעיתון הבוקר, הוא התרגל לקבל את הקצבה היומית לאותו יום בין דפי העיתון - משכורת מכובדת וללא שום טרחה מצידו.

יום אחד כשחזר מבית הכנסת נבהל לראות שהעיתון אינו נמצא בפתח ביתו. הוא ניגש מיד לשכנה ושאל אותה אם היא יודעת היכן העיתון, והיא ענתה לו בצער שהיא התבלבלה

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

זוכרים מי מיטיב עימנו? האם אנו מודים לו מספיק?

אנשים שאינם מאמינים שואלים: 'האם אני רואה את ה' יתברך שאגיד לו תודה רבה? מאין לי לדעת מי עושה איתי את הטובה הזו?'

אבל התשובה היא - תחקור, תדרוש ותבדוק. מי נותן לך חיים, בריאות, פרנסה והצלחה בכל מעשה ידיך? מי מניח את כל הטוב הזה לפניך?

עלינו להתעורר ולהבחין בטוב שה' יתברך נותן לנו, ולשים אל ליבנו להכיר לה' יתברך טובה, ולהודות לו בכל עת.

"בכל יום אתה מקבל שטר מגוהץ של מאתים שקלים בעיתון, בעמוד שש, ואפילו פעם אחת אינך אומר על כך תודה?! כל יום אני מגהץ לך את השטר, ומניח לך אותו בעיתון, ואתה לא טורח אפילו להודות?!"

הזדעזע האיש וכמעט התעלף, "אבל לא ידעתי מי נתן לי את הכסף!" הצטדק לפני מיטיבו.

"לא ידעת?! היית חוקר ודורש, שואל ובודק, מי זה שנותן לך מתנה כל כך נדיבה בכל יום, מי זה שמניח לך בעיתון מאתים שקלים!"

ה' יתברך נותן לנו חיים בכל רגע ורגע, נותן לנו בריאות ופרנסה. האם אנחנו

לעילוי נשמת
גבריאל בן עליזה ז"ל

אין שלטון ביום המוות

כִּהְיֶה עֵינֵינוּ וְלֹא נִסְלַח' (שם לד, ו). אלא מהו 'לא אוכל'? איני רשאי, שניטלה ממני הרשות וניתנה ליהושע'.

לקרוא את הדברים ולבכות!

בשעה שהגיע זמנו של רבן של כל ישראל, המלך והמנהיג, להיפטר מן העולם, הוא נותר עדיין בשיא כוחו וגבורתו, כמאמר הכתוב: "וּמִשָּׁה בֶן מִצָּה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא כָּהֵתָה עֵינֵנוּ וְלֹא נָס לַחֵה". אך מאחר שהגיע זמנו להסתלק מן העולם, הוצרך משה להשמיע לבני ישראל את דבריו. והנה, במשך כל שנות הנהגתו, כאשר

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מִצָּה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאֹת וּלְבֹא (דברים לא, א-ב).

ה"אור החיים" הקדוש תמה מדוע נאמר בתורה: "וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה", שהרי לא מצינו בכל התורה שמשה רבנו הלך אחר בני ישראל כדי להשמיע להם את דבריו.

רש"י התקשה גם הוא בדבר, והביא את דברי חז"ל המזעזעים את הנשמה, וזו לשונו: "לא אוכל עוד לְצֹאֹת וּלְבֹא, יכול שתשש כוחו? תלמוד לומר 'לא

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי המישי

ימי שלישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

התשובה לכך היא, כי "אין שלטון ביום המוות" (קהלת ח, ח). לקראת הסתלקותו מהעולם איבד משה רבנו, רבן של ישראל, את השלטון לחלוטין.

הדבר מזעזע ומחריד את הנשמה, אך עד כאן תחום שבת! כל זמן שהנשמה בקירבי, כל עוד האדם שייך לעולם הזה, הוא יכול להנהיג ולמלוך. אך כאשר מגיע זמן פטירתו, הוא מאבד את העוצמה וניטלת ממנו ההנהגה.

ביקש משה רבנו לדבר עם בני ישראל, היו כולם מתקבצים סביבו ומאזינים לאשר בפיו. והנה לפתע הוא נאלץ ללכת אחריהם ולבקש מהם להקשיב לדבריו.

הלב כואב לשמוע הדברים! כיצד יתכן שמשה רבנו, אשר "לא כָּהֶתָה עֵינֹו וְלֹא נָס לַחַה" עד יום מותו, נצרך ללכת בעצמו לאסוף את בני ישראל ולבקש מהם: "בואו ותשמעו".

סליחות בישיבת "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני עם ישראל בכל לילה »

02-6400000 « שלוחה 9

077-270-5-270 « שלוחה 1

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

זהירות מכל פניית לב קלה

לפני כמאתיים שנה קמו אנשים פורקי עול, וביקשו להנהיג רפורמה, לעשות לעצמם כל מיני "הקלות" בדת. הם רצו ללכת אחר תאוותיהם, ולכן החליטו להוריד קצת מהלכות שבת, להקל במאכלות אסורות, לעבור על איסורי צניעות וכו'.

אותם אנשים היו בגדר "פן יש בכם איש... אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלקיננו". ולהיכן יגיע אותו איש? "ללכת לעבוד את אלוהי הגויים ההם", ואחר כך הוא הופך להיות "שורש פורה ראש ולענה", ומפרה ומרבה רשע בעם ישראל.

הוא מדרדר עד תהום, ואומר לעצמו: 'לא יבאוני קלות הללו, אך שלום יהיה לי...', וסבור שיוכל להמשיך

פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה' אלקיננו (דברים כט, יז).

"פן יש בכם איש" - בהתחלה היה סך הכל "איש" אחד בודד מכל יושבי העיר, אשר לבבו פנה מעם ה', אבל פתאום גם "אשה" הולכת איתו, ואחר כך "משפחה" שלימה, ולבסוף לא רק המשפחה מדרדרת אלא שבט שלם נסחף כולו וסוטה מן הדרך. וכל זה ממה? מאדם אחד אשר לבבו פונה מעם ה' אלוקיו.

בהתחלה יש רק פניה קלה, רק סטייה קטנה, אבל מהר מאוד רואים את ההידרדרות הנוראה, עד התהום השפל.

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

אלא יענש רק על עוון אחד - שלא קיבל את השבועה.

אבל אין הדבר כן, אלא יהיה עונשו חמור במיוחד שלא יאבה ה' סלח לו וכו'.

אם אדם כופר, ומחמת כן אינו מקבל עליו עול מצוות, לא ידונו אותו רק על עוון אחד - על הכפירה שכפר, אלא יענישו אותו על כל חטא ועוון שעשה.

אם הוא מחלל שבת ברבים, נוסע במכונית בשבת ומדליק אש - מובן שיהיה עונשו נורא ואיום, אבל ידונו אותו אפילו על אבן שטלטל בשבת ועבר בכך על איסור "מוקצה" מדרבנן.

דנים את האדם על כל מעשה ומעשה, על איסורים של יהרוג ואל יעבור, כעבודה זרה ושפיכות דמים, וגם על גדרים וסייגים שקבעו חז"ל (ראה ביאור הלכה סימן קצט ס"ג ד"ה מזמין).

ללכת בדרכו הרעה ולעשות כל מה שליבו חפץ.

אבל, "לא יאבה ה' סלח לו, כי אז יעניש אף ה'... וירבצה בו כל האלה הפתובה בפספר הזה, ומחה ה' את שמו מתחת השמים". (דברים כט, יט).

אומר ה"אור החיים" הקדוש דבר נפלא מאוד: יש אדם הסבור שיוכל להתחמק מלשמור תרי"ג מצוות, ועם כל זאת לא יבואו עליו כל הקללות הנוראות. הא כיצד? אדם כזה מחליט בליבו, שלא יקבל על עצמו את השבועה שמשביע משה את ישראל על קיום המצוות.

הוא אומנם יענה "אמן" בפיו, אבל יבטלנו בליבו.

מאחר והעיקר בשבועה הוא הלב, אותו אדם סבור שהתבטלה שבועתו, ולא יתחייב בכל העונשים והקללות,

המרכז העולמי לתודעה יהודית מוסדות אור החיים

ע"ש הקדוש רבנו חיים בן עטר זצוק"ל - בראשות הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

למעלה מ-
10,555,000
שעות של לימוד תורה
בשנה!

להקדשת יום לימוד תורה
הנלמד ע"י מאות אברכים ובחורים
02-5000455

ניתן להקדיש את הלימוד לעילוי נשמה, לרפואה, לזיווג, להצלחה וכו'

רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים טל: 02 - 5000455 פקס: 02 - 5000502 orhachaim.org

לחסויות, להפצה, להנצחות
ולקבלת העלון

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: 02-5000455
נא לציין "עבור חוברת האור לחיים"

החוברת הודפסה על ידי התורמים והמסייעים הי"ו

לרפואת והצלחת: מיכל בת אסתר הי"ו, נטע בת ג'הנה הי"ו,

רמי בן חוה הי"ו, רמי בן אסתר הי"ו, תקוה בת רחל רוקאס הי"ו,

ראובן בן יעריה הי"ו, זכריה בן ציונה טנג'י הי"ו,

דוד וראובן בני שרית הי"ו, אילה בת שושנה הי"ו, ישראל בן רימה הי"ו,

מאיר מאור בן חיה רבקה הי"ו, ליאת בת בלה סעדה הי"ו

ולעילוי נשמות: ר' דוד בן איה ז"ל, מרים בת זארה ז"ל,

מזל בת מרים ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, ר' יהודה בן עישה ז"ל, גרשון חי בן רחל ז"ל,

רחל רוחאם ז"ל, ללה בת נרקיס ז"ל, תמר בת רגינה ז"ל, עופר בן ציונה ז"ל,

רחל בת נג'מה מוכנה ז"ל, לאה בת פנינה ז"ל, חיים בן חביבה ז"ל,

מרדכי צבי בן רגינה ז"ל, ר' גאל בן מלכה ז"ל, יעקב בן ברטה ז"ל,

יהונתן בן מרים ז"ל, יוסף בן ציונה ז"ל, ר' יצחק בן נעמה ז"ל, תנצבה